

Nesuprantu pasaulio ar išties

Parašė

Antradienis, 17 Rugpjūtis 2010 06:45

Viskas sukasi aplink ratu? Tarpe gimimo ir mirties, Eini tuo uždaru keliu?! Tačiau nėra to vieno rato. Yra ju begaliniai daug.

Ir mano mintys apsiprato,-

Seniai jau tą aš supratau.

Bėda ne ta, kad jų daugybė,

Bėda tame, kad juos visus

Pradėt gyventi sunkenybė,

Pradėt tuos uždarus ratus.

Vėliau nuo jų nesugebi išsivaduoti,

Vis ieškai išėjimo šen bei ten.

Ieškodamas nesugebi sustoti,

O nesustojęs, pavargsti ubagan.

Kaskart tas ratas vis klaidesnis,

Dažnai net nesulaukiu pabaigos –

Tuomet kritimas dar staigesnis

Ir vėl į dugną, ir viskas iš pradžios.

Užlipt į viršų aš stengiausi,

Užlipti iki pat viršaus.

Galvojau, kada tas užbūrimas baigsis?

Kada vėl grybštelsiu dangaus?

Gal be manęs dar kas nors kaltas?

Kad išropojęs iš duobės laukan,

Aš it akmuo, sunkus ir šaltas,

Nesuprantu pasaulio ar išties

Parašė

Antradienis, 17 Rugpjūtis 2010 06:45

Krentu atgal tamsian dugnan.

Taip man įsimetė pelesis sielon,

Iš vidaus krato drebulys.

Aš neturiu net savo Dievo.

Akyse pamišimas, kliedesys.

Bandžiau pakeisti drabužius –

Apauti naują darbą,

Užsivilkti naują šalį,

Užsimaukšlinti naujus namus..

O karštinė vis mena sena –

Dugne gyvenimas juk irgi gali būt ramus.

Nesuprantu pasaulio ar išties

Viskas sukasi aplink ratu?

Tarpe gimimo ir mirties,

Eini tuo uždaru keliu?!

Tačiau nėra to vieno rato.

Yra ju begaliniai daug.

Ir mano mintys apsibrato,

Nesuprantu pasaulio ar išties

Parašė

Antradienis, 17 Rugpjūtis 2010 06:45

- Seniai jau tą aš supratau.

Bėda ne ta, kad jų daugybė,

Bėda tame, kad juos visus

Pradėt gyventi sunkenybė,

Pradėt tuos uždarus ratus.

Vėliau nuo jų nesugebi išsivaduoti,

Vis ieškai išėjimo šen bei ten.

Ieškodamas nesugebi sustoti,

O nesustojęs, pavargsti ubagan.

Kaskart tas ratas vis klaidesnis,

Dažnai net nesulaukiu pabaigos

Nesuprantu pasaulio ar išties

Parašė

Antradienis, 17 Rugpjūtis 2010 06:45

– Tuomet kritimas dar staigesnis

Ir vėl į dugną, ir viskas iš pradžios.

Užlipt į viršų aš stengiausi,

Užlipti iki pat viršaus.

Galvojau, kada tas užbūrimas baigsis?

Kada vėl grybštelsiu dangaus?

Gal be manęs dar kas nors kaltas?

Kad išropojęs iš duobės laukan,

Aš it akmuo, sunkus ir šaltas,

Krentu atgal tamsian dugnan.

Taip man įsimetė pelesis sielon,

Iš vidaus krato drebulys.

Nesuprantu pasaulio ar išties

Parašė

Antradienis, 17 Rugpjūtis 2010 06:45

Aš neturiu net savo Dievo.

Akyse pamišimas, kliedesys.

Bandžiau pakeisti drabužius

– Apauti naują darbą,

Užsivilkti naują šalį,

Užsimaukšlinti naujus namus..

O karštinė vis mena sena –

Dugne gyvenimas juk irgi gali būt ramus.